

РОЗБЕЩЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА

Ергард Н.М. / N. Ergard

Науковий керівник: д.м.н., проф. Б.В. Михайличенко

*Національний медичний університет
імені О.О. Богомольця*

*Кафедра судової медицини та медичного законодавства
(зав.каф. – д.м.н., проф. Б.В. Михайличенко)
м. Київ, Україна*

Розбещувальні дії – це розпусні дії дорослих стосовно дітей чи неповнолітніх протилежної статі, які порушують статеву недоторканність. Такі дії частіше здійснюються чоловіками щодо дівчаток. Розбещення полягає у веденні розбещуючих розмов, показання дітям порнографічних карток, оголення перед дітьми статевих органів, оголенні дитячих статевих органів, торканні руками або своїми статевими органами дитячих статевих органів. Такі дії відповідно до чинного законодавства можуть бути кваліфіковані статтями КК України. За визначенням ст.156 КК вчинення розпусних дій щодо особи, яка не досягла шістнадцятирічного віку, карається арештом на строк до шести місяців або обмеження волі на строк до трьох років; ті самі дії, вчинені щодо малолітньої особи або батьком, матір'ю або особою, що їх замінює, караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до трьох років. На жаль, розбещення часто не залишає ніяких слідів, тому факт указаних дій може бути встановлений лише слідчими органами. Тому, доцільним є призначення проведення судово-медичної експертизи в разі підозри на розбещення неповнолітньої особи. Саме при судово-медичному обстеженні дитини можна іноді виявити почервоніння слизової оболонки пристінки піхви, поверхневі садна й подряпини слизової оболонки і шкіри навколо статевих органів, котрі можуть бути розцінені як наслідок механічної дії при надавлюванні руками чи статевими органами злочинця. Проте, ці ушкодження вважаються непрямими ознаками розбещувальних дій тільки за

умов дотримання дитиною правил особистої гігієни, що доводиться чи спростовується при повторному огляді через кілька днів. Безперечним речовим доказом розбещувальних дій являється наявність слідів сперми на тілі та одязі дитини, які після всебічного імунологічного дослідження можуть підтвердити особу злочинця.

Іншою, а можливо і головною, проблемою при розбещенні неповнолітніх, є страх дитини повідомити про це батьків, а при наявності таких дій зі сторони батьків, повідомити про це відповідні органи. В Європейських країнах, наприклад в Німеччині та Австрії, створена окрема гілка судово-медичної експертизи, яка має назву клінічна судово-медична експертиза, де розглядаються саме такі випадки розбещення. До складу комісії, окрім судово-медичних експертів, входять дитячі гінекологи та, обов'язково, дитячі психологи разом із юристами. Їхньою метою є виявлення прихованих випадків розбещення неповнолітніх, шляхом проведення спеціальних дискусійних занять у школах та коледжах. Навідміну від Європи, в Україні цим питанням не приділяють достатньої уваги, тому вони, в більшості випадків, вирішуються лише за ініціативи батьків, а не слідчих органів.

Враховуючи вищевикладене, а також те, що розбещувальні дії справляють не лише негативний фізичний, але й значний психічний вплив на дитину, морально подавляючи її стан, доцільно створити комісії в складі лікарів та юристів для проведення дискусійних занять у школах, училищах та коледжах, з метою виявлення прихованих випадків розбещення неповнолітніх, та переглянути санкцію за вчинення розбещення неповнолітніх з передбаченням більш суворого покарання за даний вид злочину.

Summary: Given the above and fact that indecent assault making not only the physical negative impact, but also a significant psychological impact on child, morally pressing him condition. We thing, that it is advisable to create a commission consisting with doctors and lawyers to conduct discussion sessions in schools, and colleges, to detection of hidden cases of corruption of minors and see sanction for

committing sexual abuse of minors with foresight more severe punishment for this type of crime.